

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3832/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., које све заступа пуномоћник Драган Јасика, адвокат из ..., против тужених ЂЂ, коју заступа пуномоћник Љиљана Р. Попадић, адвокат из ... и ЕЕ, кога заступа пуномоћник Борислав Богдановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2742/19 од 23.09.2019. године, у седници већа одржаној 04.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2742/19 од 23.09.2019. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2742/19 од 23.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2742/19 од 23.09.2019. године жалбе тужених су одбијене и потврђена је пресуда Основног суда у Руми П1 118/18 од 08.07.2019. године којом су обавезани тужени да тужиоцима солидарно исплате за период од 01.04.2015. до 31.08.2015. године трошкове за исхрану и регрес за коришћење годишњег одмора у појединачним месечним износима ближе наведеним у изреци пресуде и да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 46.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до коначне исплате. Обавезан је друготужени да тужиоцима за период од 01.09.2015. до 28.02.2018. године на име накнаде трошкова за исхрану и регрес за коришћење годишњег одмора исплати појединачне месечне износе ближе наведене у изреци пресуде. Утврђено је да је тужба тужилаца у делу захтева који се односи на потраживање накнаде за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора за месец март 2018. године против друготуженог повучена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремене ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизије су изјавили и с позивом на члан 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизијама тужених као изузетно дозвољеним, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужилаца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разложима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да нема потребе за изузетно дозвољеном ревизијом тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 16.05.2018. године.

Имајући у виду да се ради о спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора у односу на сваког тужиоца (првотужиоца – 490.850,00 динара, друготужиоца – 512.220,00 динара, трећетужиоца – 508.820,00 динара, четвртотужиоца – 498.250,00 динара и петотужиоца – 505.220,00 динара) не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народна банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизије тужених нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић